

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. X Suceava
Tel : X
Fax : X

DECIZIA NR. 17
din 11.02.2011

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. X S.R.L., cu sediul în municipiul Suceava,
str. X nr. x, bl. x, sc. x, et.x, ap. x județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. X din 16.12.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. X din 15.12.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 16.12.2010, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în municipiul Suceava, str. X nr. X, bl. X, sc. X, et.X, ap. X județul Suceava.

S.C. X S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/27.10.2010, înregistrată în cadrul Activității de inspecție fiscală Suceava sub nr. X din 03.11.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/03.11.2010 și a Procesului verbal încheiat în data de 25.10.2010, privind suma totală contestată de **X lei**, reprezentând:

- **X lei TVA;**
- **X lei majorări de întârziere TVA.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 27.10.2010,

înregistrată în cadrul Activității de inspecție fiscală Suceava sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/03.11.2010 și a Procesului verbal încheiat în data de 25.10.2010, privind suma totală de X lei, din care X lei TVA și X lei – majorări de întârziere TVA.

Contestatoarea precizează că organele de inspecție au reținut că, în perioada 01.09.2009 – 31.12.2009, societatea a efectuat următoarele operațiuni comerciale:

- în data de 05.11.2009 societatea a achiziționat de la SC X X X SRL un număr de 2 agregate frigorifice în valoare totală fără TVA de X lei conform facturii fiscale BN X X/05.11.2009, iar la rubrica TVA fiind trecută mențiunea „taxare inversă” întrucât societatea era în insolvență; în aceeași dată societatea vinde către firma X X X SRL, cu suma de X lei, conform facturii fiscale X nr. X/05.11.2010, având la rubrica TVA mențiunea „taxare inversă”, fapt real întrucât la data respectivă societatea se afla în procedura de insolvență, iar „taxarea inversă” conform dispozițiilor art. 160 alin. 2 lit. b din Codul fiscal și punctului 82 din normele de aplicare ale Codului fiscal era obligatorie pentru furnizorii și prestatorii de bunuri și servicii pentru care creditorii au deschis procedura insolvenței, dispozițiile legale fiind imperative cu privire la acest fapt.

Contestatoarea precizează că în perioada 01.09.2009 – 31.10.2009, s-a reținut în sarcina societății faptul că a achiziționat zahăr ce ulterior a fost comercializat către SC X, iar pentru faptul că societatea către care s-a livrat marfa nu a fost găsită în baza de date a Ministerului Finanțelor, organele de control au prezumat ca mărfurile au fost comercializate către terțe persoane fizice, încadrând vânzarea la dispozițiile legale privind imposibilitatea aplicării procedurilor simplificate privind „taxa inversă” pentru mărfurile ce se vând cu amănuntul fiind astfel obligate la plata impozitului pe profit aferent unui adaos comercial de 5% și a TVA-ului aferent.

Societatea susține că acest fapt nu poate fi reținut, întrucât la controlul efectuat s-a pus la dispoziția organelor fiscale copii după actele cumpărătorului, precum și contractul încheiat cu acesta, neputând a se reține în sarcina sa o eventuală încălcare a legii de către o altă persoană.

De asemenea, societatea susține că s-a reținut în sarcina sa faptul că, în perioada decembrie 2009, a comercializat mărfuri alimentare și nealimentare, pentru care a emis facturi legale în valoare totală de X lei, cumpărător fiind SC X, fiind obligate la plata impozitului pe profit la un adaos comercial de 5% și a TVA-ului aferent ca urmare a faptului că organele fiscale au constatat că societatea nu funcționa la sediul social declarat prezumându-se astfel, faptul că tranzacțiile au fost fictive, fără a se avea în vedere faptul că se dețin copii după actele firmei cumpărătoare precum și un contract încheiat cu aceasta. Mai mult de atât nu s-a avut în vedere nici faptul că derularea activității comerciale a avut loc în luna decembrie 2009, iar controlul efectuat la sediul cumpărătorului a avut loc în perioada octombrie-noiembrie 2010, la aproximativ un an de zile distanță, timp în care dacă societatea cumpărătoare a înțeles a nu mai desfășura activități la sediul ei nu poate fi imputat societății.

II. Prin Decizia de impunere nr. X din 03.11.2010, s-a stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. suma totală de plată de X lei, reprezentând TVA în sumă de X lei și majorări de întârziere TVA în sumă de X lei.

În urma inspecției fiscale desfășurate la SC X SRL s-au constatat următoarele:

În data de 05.11.2009 SC X SRL a achiziționat de la SC X X X SRL două agregate frigorifice în valoare de totală fără TVA de X lei, conform facturii fiscale f.f. BN X X/05.11.2009, la valoare facturii făcându-se mențiunea „taxare inversă” deoarece societatea din Suceava se află în insolvență. În aceeași dată societatea contestatoare întocmește factura de livrare X nr. X/05.11.2010 prin care marfa este livrată cu același mijloc de transport către SC X X X SRL, cu o valoare de X lei, făcându-se mențiunea „taxare inversă”. Întrucât condiția esențială de aplicare a măsurilor simplificate este ca atât furnizorul și cât și clientul să fie plătitori de TVA, SC X SRL Suceava trebuia să înscrie taxa pe valoare adăugată în factura emisă către SC X X X SRL, societate care nu este plătitoare de TVA, în valoare de X lei.

Pentru neplata la termen, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei până la data de 14.04.2010, când societatea intră în insolvență.

În luna decembrie 2009 SC X SRL Suceava a emis un număr de 70 facturi fiscale reprezentând c/v țigări (X lei) și produse alimentare și nealimentare către SC x în valoare totală de x lei. În urma investigațiilor făcute s-a constatat că SC X SRL nu funcționa la sediul social declarat, fapt pentru care organele de inspecție ale Gărzii Financiare Suceava au întocmit dosar penal, fapt prin care s-a considerat că tranzacția a fost fictivă, societățile menționate în facturile fiscale întocmite nederulând operațiuni comerciale cu societatea furnizoare, mărfurile fiind comercializate către consumatorii finali cu scopul de a nu se colecta taxa pe valoare adăugată. Prin estimarea sumelor colectate în urma comercializării țigărilor, produselor alimentare și nealimentare s-a considerat că s-au obținut venituri la care baza impozabilă a fost în sumă totală de x lei, pentru care trebuia să se evidențieze și vireze la bugetul statului TVA în sumă de x lei. Pentru neplata la termen a taxei pe valoare adăugată societatea datorează majorări de întârziere în sumă de x lei, până la data de 14.04.2010.

SC X a achiziționat de la SC X SRL în perioada 01.09.2009 – 31.10.2009 zahăr în valoare totală de X lei fără TVA pe facturi făcându-se mențiunea, „taxare inversă”. În baza facturilor fiscale SC X emise în luna septembrie 2009 și X emise în octombrie 2009 a comercializat zahărul către SC X SRL X, CUI , X, valoarea totală a facturilor fiind de X lei, fără TVA, făcându-se mențiunea „taxare inversă, societate în insolvență” iar la rubrica „date despre expediție” se menționează că transportul s-a efectuat de către X, legitimat cu cartea de identitate seria SV nr. X emis de

Organele de inspecție precizează că în urma investigațiilor făcute s-a constatat că această societate nu este cuprinsă în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice și nu este atribuit codul unic de înregistrare X. Având în vedere aceste aspecte s-a prezumat că mărfurile au fost comercializate către terțe persoane cu un adaos mediu estimat de 5% valoarea acestuia fiind de X lei. Prin acesta societatea nu a înregistrat, declarat și virat la bugetul statului TVA în valoare de X lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma contestată de X lei, din care X lei TVA și X majorări de întârziere de întârziere aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere nr. X din 27.10.2010, înregistrată în cadrul Activității de Inspecție fiscală sub nr. X din 03.11.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 03.11.2010 și a Procesului verbal încheiat în data de 25.10.2010, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava.

În fapt, organele de inspecție au constatat că în data de 05.11.2009 SC X SRL a achiziționat de la SC X X X SRL două agregate frigorifice în valoare de totală fără TVA de X lei, conform facturii fiscale f.f. BN X/05.11.2009, la valoare facturii făcându-se mențiunea „taxare inversă” deoarece societatea din Suceava se află în insolvență. În aceeași dată societatea contestatoare întocmește factura de livrare X nr. X/05.11.2010 prin care marfa este livrată cu același mijloc de transport către SC X X X SRL, cu o valoare de X lei, făcându-se mențiunea „taxare inversă”. Întrucât condiția esențială de aplicare a măsurilor simplificate este ca atât furnizorul și cât și clientul să fie plătitori de TVA, SC X SRL Suceava trebuia să înscrie taxa pe valoare adăugată în factura emisă către SC X X X SRL, societate care nu este plătitoare de TVA, în valoare de X lei.

De asemenea, s-a reținut că în luna decembrie 2009 SC X SRL Suceava a emis un număr de 70 facturi fiscale reprezentând c/v țigări (X lei) și X alimentare și nealimentare către SC X X SRL X în valoare totală de X lei. În urma investigațiilor făcute s-a constatat că SC X X SRL nu funcționa la sediul social declarat, fapt pentru care organele de inspecție ale Gărzii Financiare Suceava au întocmit dosar penal, fapt prin care s-a considerat că tranzacția a fost fictivă, societățile menționate în facturile fiscale întocmite nederulând operațiuni comerciale cu societatea furnizoare, mărfurile fiind comercializate către consumatorii finali cu scopul de a nu se colecta taxa pe valoare adăugată. Prin estimarea sumelor colectate în urma comercializării țigărilor, produselor alimentare și nealimentare s-a considerat că s-au obținut venituri la care baza impozabilă a fost în sumă totală de X lei, pentru care trebuia să se evidențieze și vireze la bugetul statului TVA în sumă de X lei.

SC X a achiziționat de la SC X SRL în perioada 01.09.2009 – 31.10.2009 zahăr în valoare totală de X lei fără TVA pe facturi făcându-se mențiunea, „taxare inversă”. În baza facturilor fiscale SC X emise în luna septembrie 2009 și X emise în octombrie 2009 a comercializat zahărul către SC X – X, CUI X, X, valoarea totală a facturilor fiind de X lei, fără TVA, făcându-se mențiunea „taxare inversă, societate în insolvență” iar la rubrica „date despre expediție” se menționează că transportul s-a efectuat de către X, legitimat cu cartea de identitate seria SV nr. X emis de Poliția X.

Organele de inspecție precizează că în urma investigațiilor făcute s-a constatat că această societate nu este cuprinsă în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice și nu este atribuit codul unic de înregistrare RO X. Având în vedere aceste aspecte s-a prezumat că mărfurile au fost comercializate către terțe persoane cu un adaos mediu estimat de 5% valoarea acestuia fiind de X lei. Prin acesta societatea nu a înregistrat, declarat și virat la bugetul statului TVA în valoare de X lei.

Prin adresa nr. X, Garda Financiară Suceava a sesizat parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, iar prin adresa nr. X, AIF Suceava a înaintat un exemplar al Procesului verbal din data de 25.10.2010 către IPJ Suceava – Secția de investigare a fraudelor, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

De asemenea, aceste constatări au fost transmise de organele de inspecție fiscală, organelor de cercetare din cadrul IPJ Suceava – Secția de investigare a fraudelor cu adresa nr. X din 03.11.2010, spre competență cercetare.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava face aplicarea **art. 214** din Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr. X din 03.11.2010, contestată de **S.C. X S.R.L.**, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că în cauză se ridică problema realității și legalității operațiunilor desfășurate de societate, în condițiile în care s-a constatat că SC X trebuia să înscrie taxa pe valoare adăugată în factura emisă către SC X X X SRL, societate care nu este plătitoare de TVA, neputând aplica taxarea inversă. În luna decembrie 2009 societatea contestatoare a emis un număr de 70 facturi fiscale reprezentând c/v țigări și produse alimentare și nealimentare către SC X X SRL care nu funcționa la sediul social declarat, fapt pentru care s-a considerat că tranzacția a fost fictivă.

De asemenea, s-a constatat că societatea a comercializat zahăr către SC X SRL X, CUI X, CUI/X, care nu este cuprinsă în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice și nu are atribuit codul unic de înregistrare RO X.

Organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost îndeplinite condițiile pentru aplicarea măsurilor de simplificare, de unde rezultă că societatea nu a colectat și declarat TVA.

De asemenea s-a considerat că societatea, folosindu-se de faptul că se află sub incidența Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, a făcut achiziții de bunuri pe care ulterior le-a comercializat în regim de taxare inversă către o societate care nu funcționează la sediul declarat. Prin interpunerea acestei societăți și plata efectuată în contul SC X s-a creat doar aparența de legalitate a unor operațiuni, prin acesta urmărindu-se de către societate aprovizionarea cu bunuri pe care ulterior le-a comercializat către persoane fizice și nu către persoane juridice.

Aceste constatări au fost transmise organelor de cercetare din cadrul IPJ Suceava – Secția de investigare a fraudelor cu adresa nr. X din 03.11.2010, spre competență cercetare.

Organul administrativ nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se pronunță asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Potrivit principiului de drept prevăzut la **art. 19 alin. 2** din Codul de procedură penală, **„judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale.”**

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală contestată de X lei, reprezentând TVA în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente TVA în sumă de X lei** și va transmite dosarul contestației organului care a efectuat inspecția fiscală, conform **pct. 10.4 din** Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, dosarul contestației se transmite, după caz, organului care a efectuat inspecția fiscală, urmând ca acesta să fie restituit, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organului de soluționare competent.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului

cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile **art. 214 alin. 3** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și **pct. 10.5 din** Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 214 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, pct. 10.4, pct. 10.5, din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 27.10.2010, înregistrată în cadrul Activității de inspecție fiscală sub nr. X din 03.11.2010, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/03.11.2010 și a Procesului verbal încheiat în data de 25.10.2010, privind suma totală contestată de **X lei**, reprezentând:

- **X lei TVA;**
- **X lei majorări de întârziere aferente TVA**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organelor fiscale, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.